

til saadan paa en Gang at kunne taale at have sine Medmenne-
sker saa tæt ind paa Livet. Det Indtryk, de havde gjort paa ham
straks den første Dag paa Rejsen hjemmefra, kunde han ikke
glemme. Da Toget kørte ind paa Stationen i Aarhus og han saae
Trængslen paa Perronen, saae den Række hæslige Ansigter, der
gled forbi hans Kupevindu, havde han følt en Angst omtrent som
den, hvormed han første Gang som Barn saae ind i et Rov-
dyrbur.

Heller ikke noget af, hvad der siden var hændet ham, havde
rigtig villet blive til Virkelighed. Alt var gledet ham forbi som
Syner i en forvirret Feberdrøm. Hin stjerneklare Februarmorgen
for seks Uger siden, da Vognen derhjemme holdt nedenfor Trap-
pen og Barbara løb omkring i Stuerne med et Lys for at finde
hans Haandtaske, forekom ham ofte at være den sidste virkelige
Erindring, han havde om sig selv.

Kun eet havde ikke skuffet — Gensynet af de unge Kvinder.
Der var Dage, da han havde haft en Følelse af, at alle Jordens
smukke Damer havde sat hinanden Stævne i Wiesbaden. De
havde paa Promenaderne erstattet ham det Solskin og den Natur-
glæde, han maatte undvære i den uforandeligt stille, graa Flod-
taage, der skjulte alle Omgivelser. Ved Aftenfesterne i Kurhusets
barbarisk forgyldte Sale havde han igen nydt de yndefulde Be-
vægelser, hvormed Damerne af den store Verden kan brede de bro-
gede Slæb ud over Gulvet og slaa deres Vifter op — saa med-
født naturligt, som Paafluglen spreder sin Hale. Han kunde sidde
ganske stille paa en Bænk blot for at lytte til et Par unge Pigers
Tale, denne glade Snak om ingenting, der vederkvægede som
Fuglekvidder ovenpaa al den taabelige Tyggen Drøv paa Avis-
sladderer, som man ellers hørte overalt.

Og nu havde han set Jytte Abildgaard. Lyslevende var hun
gaaet ham forbi derhenne under Hotelparkens Palmer. I en hvid
Kjole med et blommefarvet Silkesjal over Skuldrene. Omsvær-
met af Kavalerer, der summede omkring hende som Bier om en
Honningblomst. Uforandret. Lige rank og ungdommeligt fyldig.
Lige uudgrundelig i sin uanfægtede Jomfruelighed . . .

Han var naaet hjem til sit Hotel og stod et Øjeblik ude under